

koster at befordre Soldaterne med Jernbanen, naar de rejse fra deres Garnisonssted til deres Hjem og tilbage igen i Ferien. Det have vi ikke taget med, dels fordi man kan tvistes om, hvor vidt det egentlig er en militær Udgift, selv om den ganske vist bliver given ud i Anledning af Militærvæsenet. Desuden kan man tvistes om, hvor vidt det er en reel Udgift. Det tages af den ene Kasse og gaar over i den anden. Det er, ligesom man tager Penge af den ene Lomme og lægger i den anden, og — vel at mærke — naar det er ens egen Lomme, man tager af, gør det jo ikke saa meget. Den anden Ting, som ikke er tagen med, er Hædersgaven til Veteranerne. (*Stemmer*: Jo, det er med). Nej, det tror jeg ikke, det er. Ellers kan jeg ikke vide, hvad det ærede Medlem skulde sigte til. Saa ved jeg slet ikke, hvad det ærede Medlem sigtede til med den anden militære Udgift, vi ikke skulde have taget med. (*K. M. Klausen*: Det er Fribefordringen for militære). Det har jeg nævnt. (*K. M. Klausen*: Og Vaabenbrødre, Forsvarsbrødre og Bornholm). Det er altsaa alt sammen Fribefordring. Paa den Maade faa vi kun een Post, og jeg har altsaa givet Grunde for, at den ikke er medtagen.

Man kan derimod, synes jeg, med Rette indvende mod det Resultat, som vi komme til, at i Aar er der jo betydelig højere ekstraordinære Militærudgifter, end der er normalt. Det er ogsaa ganske sandt, men til Imødegaelse af denne Indvending tjener dog for det første det, at efterhaanden som den nye Militærordning træder ud i Livet, kræver den større ordinære Udgifter end dem, vi have i Aar; det er jo ikke alt sammen udført. Desuden vil det Militærsystem, som vi nu ere i Færd med at sætte i Scene, bestandig koste mere og mere, naar det skal opretholdes i fuldt Omfang, og de Herrer maa ikke tro, at det er Smaabeløb, De i den Henseende maa være belavede paa. Nu har man jo her fastsat højere Lønninger i Aarenes Løb, først for Løjtnanterne, saa for alle Officererne, og vi have ogsaa forhøjet Lønningerne for Underofficererne, og saa kunde man maaske sige: Nu er der da ikke mere, der skal ske paa den Maade indenfor Militærvæsenet. Det er ikke rigtigt, der er meget igen endnu, og man har ladet tilbage det, som trækker bedst selv. Det er akkurat, ligesom man gjorde ved Hærlovens Gennemførelse; da der endelig skulde klippes en lille Smule, for at de Herrer kunde have gennemført nogen Besparelse paa denne i Sandhed dyre Hærlov, saa lod man Musikken ud-

gaa efter to Aars Forløb, fordi man ræsonnerede som saa, at af alt, hvad der er indenfor Militærvæsenet, ville Folk dog i Almindelighed finde, at Musikken er det, man har mest Fornøjelse af. Der vil sikkert ogsaa være mange, som ville sige: Det var bedre, at vi beholdt Militærmusikken og saa kom af med alt det andet, og man haaber og venter derfor, at der skal kunne rejses en Stemning Landet over, saaledes at de Herrer kunne gaa med til Hærmusikken, naar de ere gaaede med til alt det andet — naar man har slugt Kamelen, hvorfor saa si Myggen bort! Og saadan er det ogsaa gaaet med Lønningerne indenfor det militære Omraade. Nu have Generalerne og alle Hærens Officerer faaet højere Lønninger — det kunde der indvendes meget imod, men det gennemførte De —, og nu kommer Kravet fra de lavest lønnede indenfor Militæret, nemlig hele Arbejdsstyrken paa Orlogsværftet og hele den øvrige Arbejdsstyrke, som er beskæftiget i Militærvæsenet; og der komme De til at staa, mine Herrer, overfor et Lønkrav, som De kunne lade være med at gennemføre i Aar, og som De maaske kunne lade være at gennemføre ad Aare, som De kunne skubbe ud i nogen Tid, men om hvilket det gælder paa en helt anden Maade end med Hensyn til de høje Officerers Lønforhøjelse, at en Gang maa det komme, og en Gang maa det blive gennemført. Og det er ikke Smaating, det drejer sig om der; der har i Finansudvalget været nævnt Beløb, som regnes helt op i Millioner. Desuden er der jo heller ingen Tvivl om, at naar hele det Militærapparat, som man nu er i Færd med at indrette, skal opretholdes i fuldt Omfang, saa stige Udgifterne paa alle Punkter bestandig, De ville faa den gamle Tale om igen om, at Arbejdslønnen stiger — det har jeg allerede peget paa —, at Materialpriserne stige, Foderpriserne til Hestene stige, og Priserne stige paa Tøj og paa alt muligt. Naar De saa ikke have stillet Dem paa det Standpunkt, at De ville ofre et bestemt Beløb paa Militærvæsenet, men intet der udover, ja saa stiger og stiger det bestandigt.

Og dette sidste Standpunkt om at holde paa en bestemt Udgift ere de Herrer jo allerede fuldt ud i Færd med at forlade; thi skulde De holde paa det, saa kunde jo Spørgsmaalet om 8½ Mill. Kr. til Garnisonernes Flytning overhovedet slet ikke rejses. Thi de Herrer vide jo, at efter at der først fra det nuværende Berntsenske Venstre, i sin Tid altsaa Reformpartiet og de Moderate, i Forsvarskommissionen var blevet fremsat